

ning af denne Art vil medføre for Staten og for Laaneforeningerne, kan blive forsvindende.

Hvad Afdragsfristerne angaar, vil jeg blot anføre følgende: Det er meget korte og knappe Afdragsfrister, men det er jo allerede af det ærede Medlem Hr. Olufson anført, at man maa tage i Betragtning, at Afdragsfristerne og Tilbagebetalingsvilkkaarene er mildere og mere overkommelige, end Tilfældet er ved den Kredit, som man ellers maa benytte til Indkøb af lignende Art. Dette Forhold kan der jo forhandles om, men jeg for mit Vedkommende vil mene, at man uden Skade kan vise Imødekommenhed i Retning af, maaske i særlige Tilfælde, at yde noget længere Afdragsfrist end i Lovforslaget foreslaaet. Jeg vil dog hævde, at for Landbrugere, der sidder i Bedrift og ønsker at udnytte Lovens Bestemmelser, er den foreslaaede Afdragsfrist i al Almindelighed tilstrækkelig; skulde man paa visse Omraader vise Imødekommenhed, skulde det særlig være overfor dem, der er Begyndere og paa bar Bund skal skaffe sig en Besætning og erhverve sig Bedriftsmidler. Men, som sagt, det er jo muligt at forhandle sig til Rette om dette Forhold.

Til sidst skal jeg kun bemærke, at der er den Forskel paa Lovforslaget og den Indstilling, der er sket, at Lovforslaget fastsætter en Rente af 4½ pCt., medens Husmandsorganisationerne har ment, at man med Berettigelse kunde kræve en noget større Haandsrækning rentemæssigt set fra Statens Side. Vi har ment, vi havde nogen Berettigelse til at foreslaa en Rentefod af 4 pCt., fordi Formaålet var saa samfundsnyttigt og Opgaven saa koncentreret, at det vilde være ret og billigt, om Staten ydede Penge til en Underrente. Jeg skal imidlertid indrømme den højtærede Landbrugsminister, at selv med den af ham foreslaaede Rentefod af 4½ pCt. er Lovforslaget godt og en overordentlig stor Haandsrækning til dem, man ønsker at hjælpe, og jeg vil endnu en Gang understrege, at hvis det kan vedtages i noget nær den foreliggende Affattelse, vil det betyde en overordentlig Haandsrækning til Fremme af det dygtige Arbejde, der gennem Organisationerne og Indkøbsforeningerne gøres ude i Landet for at medvirke til, at mindre Jordbrugere, ikke mindst Nybyggerne, kan overvinde de værste Krisetider, som de alle uden Undtagelse maa gaa igennem i den Tid, da de møder frem som Begyndere i Landbruget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtig Fremme her i Tinget.

Landbrugsministeren (Bordning): Jeg takker de ærede Ordførere for de venlige Udtalelser om Lovforslaget; der var jo en Enstemmighed blandt de Ordførere, der havde Ordet, som man ikke møder ret ofte her i Tinget, men i og for sig blev jeg ikke overrasket over disse Udtalelser, for jeg havde selv den Opfattelse, at Lovforslaget var af den Natur og den Betydning, og at der var vist saa stor Offervillie fra Husmændenes egen Side, at Lovforslaget vilde møde stor Velvillie her i Tinget.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Thorhauge, sagde, at han kunde ønske et Par enkelte Ændringer, og at han gerne vilde have indført i Lovforslaget, at det særlig skulde komme Nybegyndere til gode; jeg tror for øvrigt ogsaa, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen fremsatte det samme Ønske. Dette er heller ikke en Tanke, som ligger mig fjernt. Det har ogsaa altid været min og mit Partis Mening, at det først og fremmest skulde komme Nybegyndere til gode, og det er egentlig en Formsag, om man mener, det er nødvendigt at sætte det ind i Lovforslaget, eller mener, det er tilstrækkeligt, at det bliver udtalt her i Tinget. Jeg skal være villig til at tage Ændringsforslag i saa Henseende op til velvillig Overvejelse.

Derimod maa jeg advare det ærede Medlem Hr. Thorhauge mod alt for stærkt at fastholde det andet Ønske, han fremførte, om, at Risikoen for eventuelle Tab i højere Grad skulde overgaa til Husmændene end foreslaaet i Lovforslaget, hvorefter Tabene skal deles halvt mellem Husmændene og Statskassen. Jeg tror, at Loven i saa Fald meget vanskeligt vil faa den Virkning, som den ellers vil faa, og som vi alle er enige om at ønske. De Husmænd, der gaar ind i Laaneforeningerne, faar allerede nu saa stor Risiko, for manges Vedkommende uden nogen som helst Udsigt til selv at faa Fordel af Loven, at jeg anser det for rimeligt, at Statskassen bærer Halvdelen af eventuelle Tab.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich gav Lovforslaget sin Tilslutning, men udtalte Ønsket om at faa at vide, om der var Midler i Stats-Laanefonden til dets Gennemførelse; ganske vist sagde han, at han ikke følte sig overbevist om, at Landbrugsministeren vidste, hvor store Stats-Laanefondens Midler var, men det var jo muligt at faa det at vide hos Finansministeren. Jeg vil hertil sige, at Forslaget er jo vedtaget i et Ministermøde med fuld Tilslutning fra Finansministerens Side, og jeg har saa stor en Tillid til Finansministeren, at jeg føler mig over-